

Posudek na diplomovou práci ŠÁRKY HASTRMANOVÉ **Rezidenční diferenciacie socioekonomických společenských tříd – případová studia hl. m. Prahy**

Předkládaná diplomová práce oborově spadá do sociologie města; dodatek k názvu charakterizuje její základní charakter – jedná se o aplikovanou sociologii, jejímž konkrétním objektem je Praha.

Práce má logickou strukturu v posloupnosti „teorie – metodologie – aplikace“ se stručnou vsuvkou o reáliích segregace především v Evropě. Práce začíná teoretickou částí, v níž autorka prokazuje svou velmi dobrou znalost sociologické literatury na téma sociálně prostorové diferenciacie a segregace v současné sociologii (používaný termín „ghettoizace“ se mi sice z hlediska českého jazyka nijak nelíbí, ale uznávám jeho „názornost“). Metodologická část je příležitostí litovat, že z důvodů neexistence, případně nedostupnosti některých dat nelze v ní uvedené přístupy přímo aplikovat na případ Prahy.

Jádro práce ve smyslu textu i činností při vypracovávání diplomové práce představuje bezesporu kapitola 5. Případové studie hl. m. Prahy. Diplomantka zde po historickém exkurzu a vymezení prostorových pásem Prahy probírá různé stránky života obyvatel českého velkoměsta shrnuté do 4 základních dimenzí: demografická, socioekonomická dimenze, dimenze typologie bydlení a kvality života. Přestože se diplomantce podařilo z dat, z nichž musela vycházet (tj. především Sčítání lidu), „vydobýt“ mnoho informací, které podle možností doplňovala i údaji z jiných zdrojů, opět je to příležitost litovat absence podrobnějších a zejména aktuálnějších dat (na níž ovšem diplomantka nenese žádnou vinu). Pro tuto část práce je charakteristická důslednost, systematicčnost, pečlivost a velice dobrá grafická prezentace. Komentáře k jednotlivým momentům života Prahy jsou adekvátní obsahově i formulačně. Samotný text případové studie velice vhodně doplňují přílohy (pro které platí stejné pozitivní charakteristiky, jakou pro celou tuto část práce) – profily jednotlivých městských obvodů, kde je nutné ocenit informační hutnost a reprezentativitu uváděných informací (základní údaje, mapka, fotografie – byť někdy přemodřené - a stručná slovní charakteristika). Zde bych měla dílčí poznámku: jakožto sociolog i jakožto rezident Prahy 13 se musím ptát, co zde konkrétně autorka myslí minimální veřejnou vybaveností (v kontextu jiné pražské sídlištní zástavby) a jestli je správný můj dojem z textu, že teprve vybudování obřího nákupního centra a masovější výstavba kancelářských objektů „zachránila bydlitelnost“ (řečeno poněkud nadneseně, samozřejmě) v této lokalitě.

Seznam zdrojů je dosti obsáhlý, nechybí zde ani internetové stránky jednotlivých pražských obvodů. Měla bych ovšem námitky proti některým bibliografickým údajům – některé údaje jsou neúplné, některé tituly by bylo pro čtenáře dosti obtížné dohledávat.

Práce je psána srozumitelně (s únosným množstvím překlepů i „překlepů“ či stylistických nedokonalostí).

Závěr: Ve své diplomové práci Š. Hastrmanová prokázala bezesporu své schopnosti samostatné práce v oboru sociologie, své schopnosti práce s literaturou i své „aplikační kvality“. Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě s předběžným návrhem klasifikace **VÝBORNĚ**.

Praha, 20.5.2008

PhDr. Jana Duffková, CSc.

oponent práce

